

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA — KIEROWNIKA URZĘDU GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 20 lipca 1985 r.

w sprawie ochrony rybołówstwa morskiego.

Na podstawie art. 24 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115, z 1970 r. Nr 3, poz. 14 i z 1977 r. Nr 37, poz. 163) oraz w związku z art. 1 ust. 2 i art. 93 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6 i z 1983 r. Nr 44, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się:

1) do rybołówstwa wykonywanego na polskich morskich wodach wewnętrznych, z wyłączeniem Zalewu Wiśla-

nego i Zalewu Szczecińskiego, na polskim morzu terytorialnym i w polskiej strefie rybołówstwa morskiego,

2) do polskich statków rybackich uprawiających rybołówstwo na pozostałych obszarach Morza Bałtyckiego, objętych Konwencją o rybołówstwie i ochronie żywych zasobów w Morzu Bałtyckim i Beltach, sporządzoną w Gdańsku dnia 13 września 1973 r. (Dz. U. z 1974 r. Nr 32, poz. 188).

§ 2. 1. Zabrania się łowienia niżej wyszczególnionych gatunków ryb, jeżeli w stanie świeżym ich długość, mierzona od początku głowy do końca piętwy ogonowej, wynosi mniej niż:

- | | |
|--|---------|
| 1) u łososia (<i>Salmo salar</i> L.) | — 60 cm |
| 2) u troci (<i>Salmo trutta</i> L.) | — 50 cm |
| 3) u pstrąga tęczowego (<i>Salmo gairdneri</i> Gib.) | — 40 cm |
| 4) u sandacza (<i>Lucioperca lucioperca</i> L.) | — 45 cm |
| 5) u sień (<i>Coregonus lavaretus</i> L.) | — 40 cm |
| 6) u węgorza (<i>Anguilla anguilla</i> L.) | — 40 cm |
| 7) u szczupaka (<i>Esox lucius</i> L.) | — 40 cm |
| 8) u leszcza (<i>Abramis brama</i> L.) | — 35 cm |
| 9) u dorsza (<i>Gadus morhua</i> L.) | — 30 cm |
| 10) u parposza (<i>Alosa fallax</i> Lac.) | — 28 cm |
| 11) u certy (<i>Vimba vimba</i> L.) | — 30 cm |
| 12) u płoci (<i>Rutilus rutilus</i> L.) | — 20 cm |
| 13) u skarpa albo turbota (<i>Scophthalmus Maximus</i> L.) i nagłada (<i>Scophthalmus rhombus</i> L.): | |
| a) w podobszarach 24 i 25 | — 30 cm |
| b) w podobszarze 26 | — 23 cm |
| 14) u gładzicy (<i>Pleuronectes platessa</i> L.): | |
| a) w podobszarach 24 i 25 | — 25 cm |
| b) w podobszarze 26 | — 21 cm |
| 15) u storni (<i>Platichthys flesus</i> L.): | |
| a) w podobszarach 24 i 25 | — 25 cm |
| b) w podobszarze 26 | — 21 cm |
| 16) u zimnicy (<i>Limanda limanda</i> L.): | |
| a) w podobszarach 24 i 25 | — 25 cm |
| b) w podobszarze 26 | — 21 cm |
| 17) u śledzia (<i>Clupea harengus</i> L.) | — 16 cm |

2. Podział Bałtyku na podobszary określa załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 3. 1. Zabrania się połowu i posiadania na statku:

- 1) jesiotra (*Acipenser sturio* L.) — w ciągu całego roku,
- 2) skarpa albo turbota oraz nagłada w podobszarach 24—26 — od dnia 1 czerwca do dnia 31 lipca,
- 3) gładzicy i storni w podobszarach 24—26 — od dnia 1 lutego do dnia 30 kwietnia; w okresie ochronnym, przy ukierunkowanych połowach dorsza, dopuszcza się zatrzymywanie na statku przyłowu gładzicy i storni w ilości nie przekraczającej 10% wagi dorsza,
- 4) łososia i troci — od dnia 1 lipca do dnia 15 września poza 4-milowym pasem wód przybrzeżnych,
- 5) troci — od dnia 15 września do dnia 15 listopada w 4-milowym pasie wód przybrzeżnych.

2. Zabrania się połowu:

- 1) dorsza — sprzętem trałowym w okresie od dnia 15 czerwca do dnia 30 lipca na łowiskach Głębi Gdańskiej i Gotlandzkiej o głębokości większej niż 90 m oraz Głębi Bornholmskiej o głębokości większej niż 80 m; przy pelagicznych połowach śledzia na tych łowiskach przyłów dorsza nie może przekraczać 20% wagi złowionego śledzia,
- 2) szprota — na łowiskach Zatoki Gdańskiej o głębokości mniejszej niż 50 m, a na łowiskach kołobrzęsko-darłowskich ograniczonych południkami 15°20'E i 16°20'E, o głębokości mniejszej niż 60 m — bez zgody właściwego terytorialnie urzędu morskiego.

§ 4. 1. Dopuszcza się obecność przyłowu niewymiarowego dorsza lub śledzia, to znaczy o wymiarach mniejszych niż ustalono w § 2 ust. 1, z tym że:

- 1) przy połowach dorsza lub innych gatunków ryb przyłów niewymiarowego dorsza nie może przekraczać 5% wagi dorsza znajdującego się na statku,

2) przy połowach śledzia lub szprota przyłów niewymiarowego śledzia nie może przekraczać 20% wagi ryb śledziowatych znajdujących się na statku.

2. Żywe ryby złowione w okresie ochronnym przypadkowo oraz ryby o wymiarach mniejszych od ustalonych w § 2 ust. 1, z wyjątkiem dorsza, śledzia i szprota, należy natychmiast wpuścić do wody z zachowaniem wszelkich środków ostrożności, tak aby nie posnęły.

3. Zabrania się usuwania za burtę dorsza, śledzia i szprota.

4. Ryby złowione w okresie ochronnym przypadkowo lub o wymiarach mniejszych niż ustalone oraz stannujące nadwyżkę dopuszczalnej wielkości przyłowu powinny być zgłoszone przez kierownika statku rybackiego właściwemu terytorialnie urzędowi morskiemu i przeznaczone na cele wskazane przez ten urząd.

§ 5. 1. Ustanawia się dla połowów niżej wymienionych gatunków ryb następujące najmniejsze wymiary oczek sieci rybackich w milimetrach:

Gatunek	Długość boku oczka	Prześwit oczka
łosos, troć, pstrąg tęczowy	80	157
dorsz		95
ryby płaskie w podobszarach 24 i 25	65	
ryby płaskie w podobszarach 26	55	
śledź	22 — dla statków o mocy silnika do 147 kW (200 KM), 24 — dla statków o mocy silnika powyżej 147 kW (200 KM)	
leszcz i sandacz	60	
sieja i szczupak	55	
certa	35	
płoc i okoń	25	
węgorz	16	
szprot	10	

2. Przy połowach śledzia dopuszcza się używanie:

- 1) sieci o długości boku oczka 18 mm — w okresie do dnia 31 grudnia 1985 r.,
 - 2) stawnych niewodów śledziowych o boku oczka 18 mm — w okresie do dnia 31 grudnia 1988 r.
3. Urząd morski określi szczegółowe metody pomiaru oczek sieci

4. Zezwala się na stosowanie ochron lub umocnień worka z materiału sieciowego o oczkach o boku dwukrotnie większym od oczek worka mierzonych w stanie mokrym. Ochrona taka powinna być przymocowana wzdłuż przedniej, bocznych i tylnych krawędzi w taki sposób, aby jedno oczko ochrony pokrywało się z czterema oczkami worka włoka.

5. Przy sprzęcie trałowym zezwala się na doczepianie wszelkiego rodzaju materiału sieciowego lub innego, mającego za zadanie ochronę przed zniszczeniem dolnej strony worka. Doczepiony materiał można mocować tylko wzdłuż krawędzi przedniej i bocznych.

§ 6. 1. Sprzęt połowowy, którego nie wolno używać na danym obszarze lub w określonym czasie, powinien być zabezpieczony na statku w sposób wykluczający możliwość jego natychmiastowego użycia.

2. Sprzęt trałowy uznaje się za nie przygotowany do natychmiastowego użycia, jeżeli deski trałowe są umocowane do wewnętrznej lub zewnętrznej strony nadburcia albo kozła trałowego, a liny trałowe i słomiaki są odpięte od desek trałowych lub ciężarów.

3. Bierne narzędzia połowu uznaje się za nie przygotowane do natychmiastowego użycia, jeżeli:

- 1) pławnice lub nety znajdujące się na pokładzie statku są zabezpieczone pokrowcem i obwiązane linami,
- 2) takle lub sznury hakowe znajdują się w zamkniętych skrzynkach.

4. Okrężnice uznaje się za nie przygotowane do natychmiastowego użycia, jeżeli dolne liny nie są do nich przymocowane.

§ 7. 1. Przy ukierunkowanych połowach dorsza, śledzia, szprota i ryb płaskich, jeżeli stwierdzi się w zaciągu więcej niż 50% ryb, których nie wolno poławić użytą siecią, należy natychmiast zaprzestać stosowania tej sieci na danym łowisku.

2. Jeżeli po wyciągnięciu sieci z wody stwierdzi się, że ilość ryb niewymiarowych przekracza dopuszczalne wielkości, należy natychmiast zaprzestać używania tej sieci lub zmienić łowisko.

3. Przez zmianę łowiska rozumie się zmianę głębokości trałowania:

- 1) na zachód od południka 15°00'E — o 10 m,
- 2) na wschód od południka 15°00'E — o 20 m.

§ 8. 1. Przy połowach łososia i troci zezwala się na jednoczesne wystawienie 600 pławnic, przy czym długość jednej sieci, mierzona wzdłuż nadbory, nie może przekraczać 35 m. Na statku mogą się znajdować pławnice rezerwowe w ilości nie przekraczającej 100 sztuk.

2. Przy połowach takłami ilość jednocześnie wystawionych haków nie może przekraczać 2000 sztuk, a ilość haków rezerwowych znajdujących się na statku — 200 sztuk.

§ 9. Zabrania się stosowania przy połowach łososia i troci haków o rozwarciu mniejszym niż 19 mm, mierząc od ostrza do trzonu.

§ 10. Ustanawia się następujące stałe rybne obwody ochronne:

- 1) przed ujściem rzeki Redy w Zatoce Puckiej — w granicach obszaru wodnego, ograniczonego od zachodu i południa linią brzegu, od północy linią biegnącą po równoleżniku 54°39'20"N, a od wschodu linią biegnącą po południku 18°29'30"E,
- 2) w ujściach rzek: Łeby, Łupawy, Słupi, Wieprzy, Parsęty, Regi, Dziwny i Świny — w półkołu określonym promieniem długości 500 m ze wschodniej głowicy wejścia portowego w kierunku morza, a w ujściu rzeki Piaśnicy i kanałów łączących jeziora Resko Przymorskie, Jamno i Bukowo z morzem — w półkołu określonym takim samym promieniem w kierunku morza z punktu leżącego na środku linii łączącej oba naturalne brzegi ujścia.

§ 11. Właściwy terytorialnie urząd morski może w przypadkach gospodarczo uzasadnionych, po zasięgnięciu

opinii Morskiego Instytutu Rybackiego, zezwolić na połowy węgorza sprzętem stawnym oraz na połowy przynęty sprzętem ciągnionym w stałych rybnych obwodach ochronnych.

§ 12. 1. Zabrania się połowu ryb sprzętem trałowym na następujących obszarach polskich morskich wód wewnętrznych, polskiego morza terytorialnego i polskiej strefy rybołówstwa morskiego:

- 1) w Zatoce Gdańskiej — od południka 18°57'E do toru wodnego Gdynia — Hel, w miejscach, w których głębokość morza nie przekracza 25 m,
- 2) w Zatoce Puckiej — do toru wodnego Gdynia — Hel,
- 3) na Ławicy Odrzańskiej — na głębokościach mniejszych niż 10 m, w okresie od dnia 1 czerwca do dnia 30 października,
- 4) na pozostałych obszarach wód — w pasie o szerokości 3 Mm od brzegu.

2. Ograniczenia przewidziane w ust. 1 nie dotyczą połowów przynęty na akwenach wyznaczonych przez właściwy terytorialnie urząd morski oraz połowów wykonywanych sprzętem dennym, nie ciągnionym przez statek.

3. Właściwy terytorialnie urząd morski w celu ochrony tarła śledzia lub ochrony jego stadiów młodocianych może w okresie od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca wprowadzić na Ławicy Słupskiej i określonych obszarach zakaz połowów sprzętem trałowym w pasie do 6 Mm od brzegu lub ograniczyć ilość dni połowowych na tych obszarach.

4. Właściwy terytorialnie urząd morski może w gospodarczo uzasadnionych przypadkach zezwolić na użycie okresowo na obszarze określonym w ust. 1 pkt 3 włoków węgorzowych ciągnionych przez łodzie motorowe. Ten sam urząd morski może w gospodarczo uzasadnionych przypadkach zezwolić na połow sprzętem trałowym na obszarach wód określonych w ust. 1 pkt 3, w miejscach, które czasowo lub stale nie są eksploatowane przez statki uprawiające rybołówstwo na tych wodach. Właściwy terytorialnie urząd morski w gospodarczo uzasadnionych przypadkach może zezwolić na połowy szprota sprzętem trałowym na obszarach wód określonych w ust. 1 pkt 2 do głębokości 40 m w okresie od dnia 1 października do dnia 30 kwietnia.

5. Wydanie zezwolenia na połowy, o których mowa w ust. 4, wymaga zasięgnięcia opinii Morskiego Instytutu Rybackiego.

§ 13. Zabrania się dokonywania ukierunkowanych połowów dorsza, śledzia, szprota i ryb płaskich na cele niekonsumpcyjne.

§ 14. Transplantacja organizmów morskich oraz aklimatyzacja i połow aklimatyzowanych ryb jesiutowatych wymagają uzyskania zgody Urzędu Morskiego w Słupsku.

§ 15. Zakazy przewidziane w art. 31 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115, z 1970 r. Nr 3, poz. 14 i z 1977 r. Nr 37, poz. 163) nie dotyczą przypadków określonych w § 3 ust. 1 pkt 3 i § 4 ust. 1 i 2.

§ 16. 1. Morski lub powietrzny statek dozorczy, wzywający statek rybacki do zatrzymania się, powinien nadać sygnał dźwiękowy „L” lub „SQ 3” alfabetem Morse'a lub wywiesić flagę sygnałową „L” albo zestaw flag sygnałowych „SQ 3” według zestawu kodu międzynarodowego w dzień, w nocy zaś nadać odpowiedni sygnał świetlny, alfabetem Morse'a.

2. Kierownik statku wezwanego do zatrzymania się ma obowiązek:

- 1) nawiązania natychmiastowej łączności na kanale 16 UKF i zastosowania się do poleceń inspektora,
- 2) zapewnienia bezpiecznego przejścia inspektora na swój statek zgodnie z zasadami dobrej praktyki morskiej,
- 3) udzielenia inspektorowi pomocy niezbędnej dla przeprowadzenia kontroli.

§ 17. Traci moc rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 10 października 1963 r. w sprawie ochrony rybołówstwa morskiego (Dz. U. Nr 47, poz. 267, z 1967 r. Nr 26, poz. 124, z 1969 r. Nr 27, poz. 214, z 1970 r. Nr 22, poz. 184 i z 1977 r. Nr 25, poz. 107).

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister — Kierownik Urzędu Gospodarki Morskiej:
J. Korzonek

Załącznik do rozporządzenia Ministra — Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej z dnia 20 lipca 1985 r. (poz. 190)

PODZIAŁ BAŁTYKU NA PODOBSZARY

